

אהוֹמֵךְ היה פהן גדול עליזון, וכל אותם הכהנים עמו היו שושביני הגדירה. פיו שגהרגו, נשרהה הגדירה לבדה, ואבד השושבין שלה, ולא נמצא מי שמשמש לפניה וימKEN בימתה ושמה אותה להזdog עם המפלך. ואו מאותו יום היא עברה לשמאלו, ועומדת על העולם, אורבת לכל. קרינה את שואול ובניו, ובdera מהם את המלוכה, מתו מישראל כפה אלפים וכמה רכבות. ועוד עכשו היה אותו חטא פלי, עד שבא סנחריב והרגין את הפל.

וזה עוד ביום בבב, זהו יומן עליון, ומהו? זו הכנסת ישראלי שאברה את השושבינים שלה, אותה שגשגרה לאל ימין ושהיה לו להרבך בשמאלו, שההן הוא ימין, ומשום בר היה לו להתרדק בשמאלו ומשום בק עוזר היה בנב בעמד.

בא ראה, פתוב גבעת שואול נסה. למה כאן שואול? אלא משום שהוא קרג את הכהנים וגרם שתקער מן העולם זרוע ימין - אף כאן מאותו יום לא עבר איש באוטו מקום, כדי שלא יסתפן בונפשו. אמר לו רבינו יוסי לרבי חייא, ולא אמרתי לך אילוי הוא איש גדול?

פתח ואמר, (משל^ו) אשרי אדם מצא חכמה. אשרי אדם - כמו אנו שמצאו אותך וידענו מפרק דבר חכמה. ואדם יפיק תבונה - כמו אנו שחייבנו לך להתחבר עתה, וזהו אדם שפצען לו הקדוש ברוך הוא מפנה ברכה, פני השכינה, ועל זה בתוכה Marshal וארח צדיקים קלאני.

אהוֹמֵךְ פהנא רבא עלאה הוה, וכל איפון בהני בהדרה, כלחו הוו שישבינין דמטרוניתא, פיו דאתקטיו, אשפארת מטרוניתא בלחדה, ואתאבד שושבינה דילה, ולא אשכח מהן דמשמש קמה, ויתקן ביתה, ויחדי לה לאזדווג עם מלכא.

בדין מההוא יומא, אתעبرا לשמאלו, וקיימה על עלי מא, פמין על כלא, קטיל לשואול ולבניו, אתאבד מיניהם מלכו, מיתו מישראל כפה אלפין וכפה רבוזן. ועוד בعن, ההוא חובה קוה תלי, עד דאתא סנחריב וראגין פלא.

ירא הוא עוד היום בנוב, דא הוא יומא עלאה, ומאן איה. דא הכנסת ישראל, דאבדת שושבינים דילה, ההייא דASHTAARTA بلا ימיןיא, (דתויה לה) לאתביבא בשמאלו. דבחנה ימיןיא הוא. (ובגין בה תה לה אתביבא בשמאלו) ובגין ביה.

עוד היום בנוב לעמוד.

הא חי, בתיב גבעת שואול נסה, שואול אמא הכא. אלא בגין דהוא קטיל לכהני, וגרים דרוועא ימיןיא, לאתעקרא מעלה מא. אווח הכא, מההוא יומא, לא עבר בר נש בההוא דוכףא, בגין דלא אספנן בנטשיה. אמר ליה רבוי יוסי לרבי חייא, ולא אמרית לך דלמא גברא רבא הוא.

פתח ואמר, (משל^ו) אשרי אדם מצא חכמה. אשרי אדם, (דף נ ע"א) בגון אן, דASHBAHNA לך, וידענא מינך מלאה דחכמה. ואדם יפיק תבונה, בגון אן, DAOREICNA לך לאתביבא בהדרה. ורק הוא בר נש דזמין ליה קדשא בריך הוא נזבזא בארכא, אנפוי דשכינתא, ועל דא כתיב, (משל^ו) ואראח צדיקים באור נגה. אזלו.